

ת"פ 20696/09/20 - מדינת ישראל נגד באסל ג'אבר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 20696-09-20 מדינת ישראל נ' ג'אבר

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרום המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פמ"מ (פלילי) וע"י עו"ד שגיא שגב
נגד הנאשם		באסל ג'אבר ע"י ב"כ עוה"ד חי אוזן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"], **והפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 3.9.19 בשעה 16:15 לערך, נסע הנאשם ברכב פרטי שבבעלותו בכביש 443 לכיוון מערב (להלן: "הכביש"), ובאותה שעה התנועה בכביש הייתה ערה לשני הכיוונים.

בעקבות חשד לפיו הנאשם מבצע עבירה באמצעות רכבו, החלו השוטרים דוד טליאז ודרור יהודאי (להלן: "שני השוטרים") בנסיעה אחריו עם ניידת. במקביל, חסם שוטר נוסף באמצעות הניידת שלו את נתיב הנסיעה של הנאשם בסמוך לצומת מכבים-רעות.

הנאשם נעצר ראשון בנתיב בו נסע ברמזור אדום, ומשהבחין בניידת החוסמת את נתיב נסיעתו, בעוד הרמזור אדום, האיץ את מהירות רכבו, פגע בחלקה הימני-קדמי של הניידת שחסמה את הנתיב, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה מהירה בכביש לכיוון מזרח.

בשלב זה החלו שני השוטרים במרדף אחר הנאשם, תוך הפעלת אמצעי כריזה וצפירות של הניידת. במהלך המרדף, ביצע הנאשם עקיפות רבות של כלי רכב שנסעו באותה שעה בכביש, תוך שסטה לשול הימני, נסע בין רכבים ואילץ את חלקם לסטות מנתיב נסיעתם או לבלום. לאחר מכן ביצע עקיפה תוך מעבר על קו הפרדה לבן, ואילץ משאית לבצע בלימת חירום.

לפני מחלף בית חורון, ביצע הנאשם עקיפה מסוכנת תוך כדי נסיעה בשול הימני של הכביש והמשיך בנסיעה
עמוד 1

ימינה אל הגשר, שם ירדו מרכבו שלושה אנשים שנמלטו לכיוון הרשות הפלסטינית. הנאשם המשיך מיד בנסיעה מהירה ופנה חזרה אל הכביש לכיוון מערב, בעוד שני השוטרים ממשיכים בנסיעה אחריו.

לאחר כקילומטר, שוטר נוסף - שעמד מחוץ לניידת שלו בשול השמאלי של הכביש, הבחין בנאשם נוסע במהירות, והשליך מצע דוקרנים אל הכביש על מנת לעצור אותו. הנאשם עלה עם רכבו על הדוקרנים והמשיך בנסיעה כ- 300 מטרים, עד שנאלץ לעצור בצד השמאלי של הדרך, סמוך למעקה ההפרדה של הכביש, בשל תקר שאירע באחד הגלגלים כתוצאה מהנסיעה על הדוקרנים, ומחסום שהקימו כוחות הביטחון בסמוך. הנאשם יצא מהרכב ונתפס על ידי השוטרים.

מהאישום השני עולה, כי 16 ימים לאחר האירוע שתואר לעיל באישום הראשון, ביום 19.9.19, נערך דיון בבית משפט השלום בראשון לציון בבקשתו של הנאשם להורות למשטרה להשיב לידיו את רכבו שנתפס לצרכי חקירה. בהסכמת הצדדים, הורה בית המשפט למשטרה, בהחלטה, להשיב לנאשם את רכבו בכפוף להפקדת תנאים כספיים ואיסור דיספוזיציה ברכב עד לתום ההליכים. הנאשם מילא אחר התנאים הכספיים והרכב הושב לו, אך ביום 6.10.19, בניגוד להחלטת בית המשפט, מכר הנאשם את רכבו לחברת אופרייט לים בע"מ.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

ראיות לעונש

4. מטעם התביעה הוגש גיליון ר.פ. (1/ת) ממנו עולה כי לחובתו של הנאשם ארבע הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות חוזרות של הסעת תושב זר בין השנים 2005 - 2018 לצד עבירות נלוות של הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוחזת של רכב ושיבוש מהלכי משפט. בשנת 2006 נשא עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, בשנת 2013 נשא עונש מאסר בעבודות שירות, ובגין הרשעתו האחרונה משנת 2018 הוטל עליו מאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 43, ממשפחה ערבית מוסלמית, נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאים 6 - 18, מתגורר בירושלים, ועובד כנהג אוטובוס בהיותו המפרנס היחיד במשפחה.

אחיו ואחותו נפטרו לפני מספר שנים באופן פתאומי, ואביו סובל מבעיות בריאות שונות. הנאשם מסר, כי סיים 10 שנות לימוד בלבד בשל רצונו לסייע בפרנסת המשפחה, ובמשך השנים עבד בעבודות מזדמנות במוסכים. הנאשם עבר תאונת עבודה, במהלכה נפצע בגבו, הוא בעל נכות מוכרת בשיעור 24% מהביטוח הלאומי, ועל הרקע האמור שינה את עיסוקו. לפני 3 שנים קיבל רישיון לנהיגת אוטובוס, מזה כשנה עובד כנהג אוטובוס בחברת "תנופה", וביטא שביעות רצון מעבודתו ושאיפה לשמור על יציבות תעסוקתית.

הנאשם קיבל אחריות על העבירות שביצע, הביע חרטה, צער ובושה מול משפחתו, ואכזבה מכך שלאחר תקופה ממושכת חזר והתנהג באופן בעייתי. באשר למתואר באישום הראשון מסר, כי נהג באימפולסיות ומתוך פחד ולחץ; באשר לאישום השני מסר, כי התנהגותו נבעה מהפעלת שיקול-דעת מוטעה וחוסר הבנה לעומק של ההתחייבות עליה חתם.

הנאשם ביטא חשש ודאגה מהאפשרות שישלח אל מאחורי סורג ובריא, וההשלכות הקשות על בני משפחתו.

להערכת שירות המבחן, על רקע האובדנים שחוזה ומצב כלכלי ירוד, התפתחו אצל הנאשם קשיים אישיותיים והתנהגותיים שבאו לידי ביטוי בהתנהגות פזיזה וללא הפעלת שיקול דעת הולם במצבי לחץ, ולמעורבות חוזרת בפלילים. דפוסי פעולה בעייתיים אלה הם גורמי סיכון להישנות התנהגות בעייתית דומה בעתיד. יחד עם זאת, ההתרשמות היא, כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, ובעל רצון, שאיפות ויכולות לניהול אורח חיים תקין. בשנים האחרונות עשה מאמצים רבים לשקם את חייו ולשמור על אורח חיים תקין. כמו-כן, ההליך המשפטי מהווה עבורו גבול הרתעתי ברור.

חרף חומרת העבירות, אך לאור הנסיבות שפורטו לעיל, קבלת האחריות, היותו של הנאשם מפרנס יחיד, והחשש שלמאסר בפועל יהיו השלכות קשות ופוגעות מאוד בו ובמשפחתו, הומלץ להימנע מהשתת מאסר בפועל, ולהסתפק במאסר לנשיאה בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה טען, כי על רקע התנהגות הנאשם המתוארת בשני האישומים, עמדת המדינה מקלה עם הנאשם - כאשר עמדה זו גובשה על רקע קיומם של קשיים ראייתיים מסוימים, העובדה שלא נגרמו פגיעות בנפש, וכן חלוף הזמן מאז האירועים. חל עיכוב בהגשת כתב-האישום, שהוביל את המאשימה לעמדה עונשית מקלה יחסית לתיקים אחרים, כשבסופו של יום עתר הוא לקביעת מתחם שנע בין 2 ל - 4 שנות מאסר.

אשר לנסיבותיו של הנאשם הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, וכן פירט את השיקולים העומדים לזכותו הכוללים הודאה בבית-המשפט ולקיחת אחריות בשירות המבחן.

על כן, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה למשך מספר שנים.

7. ב"כ הנאשם חזר ותיאר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הדגיש, כי האירוע התרחש לפני 3 שנים, הנאשם היה עצור במשך יומיים ושוחרר עוד בשלב החקירה. כתב-האישום הוגש בספטמבר 2020, והעובדה שהנאשם עובד כנהג אוטובוס מזה כ - 3 שנים, כשהוא משוחרר ללא תנאים, צריכה להשפיע על הענישה בעניינו, כשבמובן מסוים הוא פיתח ציפייה שלא יוגש כתב-אישום חמור בבית-המשפט המחוזי.

נסיבות האירועים משקפות התנהגות אימפולסיבית בשל לחץ, שכן ברכבו של הנאשם היו שלושה אנשים שנמלטו ממנו, ועל כן המדובר באירוע ספונטני.

הסניגור היפנה לאמור בתסקיר באשר לאובדנים והמשברים שהנאשם חווה. אשר למצבו הבריאותי הדגיש, כי בתאונת עבודה הנאשם נפצע בגבו, הוא סובל מפריצת דיסק, נעזר בקביים, ואמור לעבור ניתוחים (כך על-פי מסמכים רפואיים שנשלחו לאחר הדיון).

לאור רף החומרה הנמוך של האירועים, המלצת שירות המבחן, נסיבותיו האישיות והכלכליות, השפעת המאסר על בני המשפחה ובשים לב למצבו הבריאותי של הנאשם, ביקש הסניגור להתחשב בנאשם ככל האפשר - הן בקביעת המתחם, הן בענישה שתושט עליו.

8. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני מתחרט על מה שעשיתי ואני מודה ואני יודע שזה חמור וזה סכנה ואני מצטער על מה שעשיתי. המשפחה שלי אמרו שאם אני אעשה עבירה נוספת הם מגרשים אותי. המצב שלי על הפנים ואבא שלי חולה סרטן עכשיו בבית החולים. אני נהג אוטובוס, זו הפרנסה שלי. הבן שלי עכשיו התחיל ללמוד באוניברסיטה ואני לא יודע אם אכנס לכלא מה אעשה. אני נלחצתי, אני מצטער, לא יודע מה קרה לי. כבר 3 שנים לא עשיתי שום עבירה ואני מתחנן אליכם, קצת רחמנות. אני מבקש רחמנות"** (עמ' 15 לפרוטוקול).

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשם במעשיו פגע פגיעה ממשית במספר ערכים מוגנים, במרכזם הסיכון למשתמשים בדרך וערעור תחושת בטחון הציבור. לעניין זה, ראו למשל בע"פ 291/13 אברהמים נגד מדינת ישראל [22.12.13]:

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה".

הזלזול בחוק ובאוכפיו בא לידי ביטוי גם במכירת הרכב בניגוד להחלטת בית-המשפט, כמתואר באישום השני.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין יצוין, כי האישום הראשון מלמד על מרדף ממושך שהתנהל אחר הנאשם בעורקי תחבורה מרכזיים, תוך שהנאשם

התעלם ממספר ניידות, עבר ברמזור אדום, ביצע עקיפות רכבים תוך נסיעה בשול, וגרם לרכבים לבלום ולסטות מדרכם. כאילו לא די בכך, בעיצומו של המרדף, הצליח למלט שלושה אנשים מרכבו, אשר נסו לכיוון הרשות הפלסטינית, והאירוע הסתיים אך בשל פעילות אכיפה של דוקרנים אשר גרמה לתקר בגלגל רכבו של הנאשם.

הנאשם במעשיו אלו סיכן את הנוסעים בכביש, מספר שוטרים שלקחו חלק במרדף אחריו, ואת אלו שנסעו עימו ברכב, כשברי כי האירוע המתואר באישום הראשון עלול היה להסתיים בפגיעות בנפש וברכוש. עם זאת, אין מחלוקת מטעם המדינה, כי המדובר באירוע של סיכון חיי אדם אשר אינו נמצא ברף חומרה גבוה ביחס לתיקים אחרים, המשקף התנהגות אימפולסיבית תחת לחץ, ולא אירוע מתוכנן.

מהאישום השני עולה תמונה מטרידה של נאשם, אשר לאחר מעצרו המשיך בהתנהגות פורעת-חוק, תוך שהפר את החלטת בית-המשפט ומכר את הרכב עימו ביצע את העבירות כשבועיים לפני כן.

12. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, יש להזכיר את המסר הברור היוצא מבית-המשפט העליון ולפיו:

"בית משפט זה עמד בעבר על הצורך להחמיר בעונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת... המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי." (ראו בע"פ 1925/14 עלוש נ' מדינת ישראל [8.2.15]).

13. בהתחשב במגמת החמרה זו, המתחם לו טען ב"כ המאשימה הוא אכן מתון, ויש לאמצו בהתאם לפסיקה רלבנטית לנסיבות:

ע"פ 3344/19 **סאמר עיסא נ' מדינת ישראל** [2.1.20]: המערער הורשע על יסוד הודאתו, בתום פרשת התביעה, ובמסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ואי ציות לרמזור אדום. המערער, אשר לא הוציא רישיון נהיגה מעולם, נהג ברכב כשעימו אחרים, לאחר בילוי לילי ושתיית וודקה. המערער לא נענה לדרישת שוטר לעצור במחסום משטרת, ושוטר שהיה בקרבת המחסום וסימן לעצור, נאלץ לזוז במהירות בכדי לא להיפגע מהרכב. המערער המשיך בנסיעה פרועה, חצה צמתים באור אדום והגיע למהירות של 163 קמ"ש, והמרדף הממושך כלל עקיפות של ניידות שביצעו חסימות כביש והסתיים לאחר שרכבו של המערער פגע בניידת. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 - 60 חודשי מאסר. לחובת המערער עבר פלילי ממשי וכן עבר תעבורתי רלבנטי, ובדומה לעניינו, כתב-האישום הוגש לאחר כשנה וחצי, ובינתיים המערער עבר תהליך טיפולי משמעותי. בית-המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בן 30 חודשים.

ערעור על חומרת העונש התקבל, כשצוין שהעונש שהושת על המערער מצוי בהלימה לעבירות שביצע ולהליך הטיפול הממושך. עם זאת, על-מנת לעודד את המערער נקבע, שיש להעמיד את עונש המאסר על תקופה של 21 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 8664/19 בכר נ' מדינת ישראל [8.3.20] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי ואי ציות לרמזור אדום. במהלך נהיגתו סטה המערער מנתיב נסיעתו לנתיב הסמוך אל עבר חומת הפרדה בכביש. שוטר שנהג ברכב משטרה במקביל למערער צפר לו, הציג עצמו כקצין, העיר למערער על נהיגתו הפרועה והורה לו לעצור בצד, אך המערער המשיך בנסיעתו הפרועה. הקצין הפעיל סירנה, כרז למערער לעצור, המערער עצר את רכבו בשול הדרך, ובעת שהקצין עצר את רכבו לפני רכב המערער, החל המערער לנסוע במהירות גבוהה, תוך שהוא סטה לנתיב נסיעתו של רכב אחר וגרם לו לבלום. המערער חצה רמזור באור אדום, בהמשך סטה לסירוגין לנתיב השמאלי בכיוון המנוגד לכיוון התנועה, חצה קו הפרדה רצוף, וגרם למספר כלי רכב שנסעו בנתיב הנגדי לבלום ולסטות מנתיב הנסיעה שלהם. נקבע מתחם ענישה שנע בין 22 ל-44 חודשי מאסר בפועל. לחובת המערער עבר פלילי בעבירה של איומים ותשע הרשעות בתעבורה, והוא שולב בהליך טיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות. על המערער הושת עונש של 24 חודשי מאסר לצד פסילת רשיון נהיגה למשך שנתיים, ורכבו חולט.

ערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה, וצוין, כי מצבו המשפחתי הקשה של המערער נלקח בחשבון ובית-המשפט המחוזי התחשב בו בהשיתו ענישה מתונה.

ע"פ 5953/15 שוהאנה נגד מדינת ישראל [31.12.15] - עניינו במערער, בעל עבר פלילי ממשי, שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי והסעת שב"ח. המערער יצא מביתו ואסף שוהה בלתי-חוקי. באותה עת עמדו שני שוטרים בסמוך לניידת בשולי הכביש, הבחינו במערער וסימנו לו לעצור. המערער התעלם, המשיך בנסיעה מהירה, הסיט את הרכב לכיוון השוטרים שעמדו בשול הדרך, והשוטרים זזו הצידה כדי לא להיפגע. התנהל מרדף אחרי המערער, בסופו הניידת נאלצה לסטות לעבר שול הדרך ובלמה בלימת חירום כדי למנוע התנגשות חזיתית עם רכבו של המערער. המערער המשיך בנסיעה פרועה ונתפס רק לאחר מרדף רגלי. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר, ובית-המשפט המחוזי התחשב בעובדת אשפוזה של אשתו של המערער, והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2789/13 מדינת ישראל נגד חמדי [4.8.13], עניינו במשיב אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובהסעה שלא כדין. הנאשם, בחור צעיר כבן 21, הסיע 25 שוהים שלא כדין לתוך שטח ישראל, וכשהתבקש על ידי שוטר לעצור את הרכב, התעלם והמשיך בנהיגה במהירות גבוהה מהמותר, עבר בין נתיבי נסיעה ונסע על קו הפרדה לבן. בנוסף, ירד לשול וניסה לפגוע פעמיים ברכב המשטרה. המשיב נעצר לאחר נסיעה של כחצי ק"מ בלבד, לאחר שהבחין בכך ששוטר שלף אקדח. בית-המשפט המחוזי השית על המשיב מאסר בפועל בן 13 חודשים.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי יש להחמיר את מתחם הענישה כנע בין 15 ועד ל-30 חודשי מאסר, והשית על המשיב 20 חודשי מאסר בפועל חרף גילו הצעיר, עברו הנקי והתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו.

14. מכלול הפסיקה שנסקרה לעיל משקף קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע הבחנות

מתבקשות, ובהתחשב בעבירות הנוספות שביצע הנאשם כמתואר באישום השני, אני מקבלת את עתירת המאשימה וקובעת מתחם עונש הולם שנע בין 24-48 חודשי מאסר בגין כל המסכת המתוארת בכתב-האישום.

15. לזכותו של הנאשם עומדות הודאתו, חרטתו, תחושות הבושה שהביע, ונטילת האחריות בבית-המשפט ולפני שירות המבחן. בנוסף, יש מקום להתחשב בנסיבות חייו הלא פשוטות ובהשפעה הברורה שתהיה לשליחתו אל מאחורי סורג ובריה על אשתו וילדיו שזקוקים לו. כמו-כן, יש ליתן משקל למצבו הבריאותי של הנאשם, אשר גובה במסמכים רפואיים. יש לברך על היציבות התעסוקתית של הנאשם, אך במקביל אין לי אלא להביע תמיהה כיצד הועסק כנהג אוטובוס על רקע עברו הפלילי וביצוע העבירות דנן.

16. על רקע עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, אשר ביצע עבירות פליליות שבמרכזן הסעת תושבים זרים שלא כדין ונשא עונשי מאסר בשל כך, עתירת המדינה היא אכן מתונה. חרף האמור, החלטתי ללכת כברת דרך נוספת לקראת הנאשם, בשל השיהוי בהגשת כתב-האישום, אשר מהווה את אחד הגורמים לכך שבינתיים חלפו למעלה משלוש שנים מאז ביצוע העבירות, העובדה שהנאשם נשא במאסר בפועל לפני שנים רבות - בשנת 2006, וכן לאור התרשמות שירות המבחן. ההתחשבות בנאשם תבוא לידי כך שעונשו יועמד ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע, לצד פסילה בפועל מתונה והימנעות מענישה כספית.

17. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

מאסר בפועל בן 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו 3.9.19 - 5.9.19;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בהן הורשע;

פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר;

על-מנת לאפשר מיון מוקדם, הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, או על פי החלטת שב"ס, ביום 5.2.23 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות/דרכון וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם: מרים חייאבי רכזת מיון מוקדם - 074-7831077, מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078.

אדון עתה בתנאים שייקבעו לצורך עיכוב ביצוע עונש המאסר.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.